

SXEDIO.339

27.8.1958: Ο ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΠΑΡΙΔΗΣ ΠΕΦΤΕΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΒΑΒΛΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

Ο Μιχαλάκης Παρίδης ήταν ένας από τους πρώτους αγωνιστές της ΕΟΚΑ που είχαν συλληφθεί για την τοποθέτηση βομβών στη Λάρνακα κατά την έναρξη του αγώνα την 1η Απριλίου 1955.

Μαζί του συνελήφθησαν επίσης οι Γεώργιος Λυκούργος, Σταύρος Δημητρίου Ποσκώτης, Ιάκωβος Καϊσερλίδης και Εάνθος Ιακωβίδης.

Επεσε στη Βάβλα στις 27 Αυγούστου 1958.

Ο αστυνόμος Βαρνάβας Ζαλλούμης αφηγήθηκε στο "Χρονικό" της ΕΟΚΑ του Γεωργίου Γρίβα-Διγενή σελ. 379, ότι άγγλοι στρατιώτες και τούρκοι αστυνομικοί έφθασαν στο χωριό για έρευνες. Ανάμεσα σ' αυτούς και ο αστυνόμος Ζαλλούμης.

Στη συνέχεια προχώρησαν στο σπίτι του Δασκάλου Χριστάκη Καραγιώργη, στο οποίο διέμενε ο Παρίδης.

Προσθέτει στην αφήγηση του ο Αστυνόμος:

"Ένας αξιωματικός, ένας στρατιώτης και ένας τούρκος αστυνομικός κτυπούν την πόρτα του σπιτιού του δασκάλου Καραγιώργη, αλλά καμιά απάντηση και ετοιμάζονται να παραβιάσουν την πόρτα.

Άλλος στρατιώτης λαμβάνει θέση πίσω από μια ροδιά στην πλατεία του χωριού που απέχει 200 μέτρα από το σπίτι του Καραγιώργη. Καθ' ον χρόνο η πόρτα παραβιάζεται ο Παρίδης ανέρχεται με το όπλο στη βεράντα και φωνάζει: "Οι αγωνιστές της Ελευθερίας δεν παραδίδονται. Νικούν ή πεθαίνουν" κι ετοιμάζεται να πυροβολήσει. Ο στρατιώτης όμως, ο οποίος βρίσκεται πίσω από τη ροδιά σημαδεύει και πυροβολεί τον Παρίδη στην καρδιά. Ταλαντεύεται λίγο και πέφτει νεκρός τη σκάλα της οικίας.

Η εφημερίδα "Έθνος" έγραψε σχετικά την επομένη:

"Οι αγωνισταί της ελευθερίας δεν

παραδίδονται. Νικούν ή πεθαίνουν "εβροντοφώνησεν προς τους βρετανούς στρατιώτας και αστυνομικούς οι οποίοι είχαν κυκλώσει κατόπιν πληροφοριών την εν Βάβλα οικίαν όπου εκρύπτετο ο καταζητούμενος Μιχαλάκης Παρίδης.

"Και η ριπή του οπλοπολυβόλου του, το οποίον εκροτάλισε μανιωδώς κατά των βρετανών στρατιωτών αποτέλεσε τον τελευταίον ήχον της ζωής εις τα ώτα του ηρωϊκού νέου, μιας ζωής διαπνεομένης από τα πλέον υψηλά ιδανικά και τας ευγενεστέρας πνευματικάς αναζητήσεις.

" Ζήτω η Ελευθερία" κατόρθωσε να ψιθυρίση ο γενναίος αγωνιστής και έκλεισε δια πάντα τους οφθαλμούς. Το στήθος του είχε βαφή κόκκινον από το τραύματα, το οποίον του είχε ανοίξει η σφαίρα του στρατιωτικού όπλου. Και εις το πρόσωπον του είχε αποτυπωθή το γλυκύτερον μειδίαμα, εν μειδίαμα υψίστης ικανοποίησεως διά την υπερτάτην θυσίαν του. Αυτή ήτο εξάλλου η πλέον δικαής του επιθυμία: Να αγωνισθή ως ανέφερεν εις τους φίλους του και να πέση υπέρ πατρίδος".

Η μητέρα του Μιχαλάκη Παρίδη όταν της ανήγγειλαν ότι ο γιος της σκοτώθηκε σε μάχη με τους Άγγλους, είπε περήφανα:

"Χαλάλιν της Τζύπρου μας η ζωή του Μιχαλάκη μου".